Ч. 240. Четвер 23 жовтня (5 падолиста) 1903. Рік XIII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(Закрите сесиї галицкого сойму. — Конфлікт долїшно-австрийского сойму з віденьскими лїкарями. — Програма Тіши і дебречиньска революция. — З Білграду.)*

Сесия соймова нашого сойму закінчила ся вчера. По залагодженю всїляких справ заявив Є. Е. п. Намістник ґр. Потоцкий, що з порученя цїсарского закриває сойм. Тоді промовив насамперед Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. Ст. Бадені, працаючи послів по польски і по руски, та висказав жаль по причинї, що рускі посли виступили з сойму і зложили мандати. Додав однакож, що посли промавляючі іменем більшости заявили готовість заспокоювати культурні потреби народу рускаго. Бесїду свою закінчив п. Маршалок окликом в честь Є. В. Цїсаря. Опісля промавляв ще архієп. Теодорович і працав іменем послів п. Маршалка, неприсутного віцемаршалка Впреосьв. Митрополита Шептицкого і Є. Е. п. Намістника. Наконець по промові п. Намістника і короткій подяцї п. Маршалка закрито засїданє і сесию о пів до 12 год. в ночи.

Як вже звістно, порушили віденьскі антисеміти в долїшно-австрийскім соймі дуже дразливу для віденьского медичного виділу справу робленя всїляких досьвідів не лиш на зьвірятах, але й на людях, котрих заражують всїлякими поганими хоробами. Отже пос. Лїндгайм поставив вчера інтерпеляцию до намістника, щоби той вияснив становище правительства супротив напастий християньско-суспільної партиї на віденьский університет. Намістник Кільмансеґґ відповідаючи на ту інтерпеляцию, сконстатував насамперед, що в соймі домагано ся лиш усуненя надужить при т. зв. вівісекциї зьвірят, але не заказаня єї. На то годять ся і правительство і корифеї науки. Що-до робленя досьвідів на людях, то у віденьских шпиталях були лиш два случаї того рода і зараз розведено відповідне слїдство. Инші случаї відносять ся до 20 лїт тому назад, або ще давнїйше а намістник покликував ся на свої окружники, заказуючі уживаня нових, ще недостаточно випробованих средств в шпиталях публичних. Що-до закиду зробленого одному лїкареви, котрий препарував части тїла вирізані з трупів бідних людий (др. Поліцер, жид, вирізував уши і т. п. трупам з дому убогих і продавав препарати науковим кругам), то лїкар той мав на то призволенє громади. Відповідь свою закінчив намістник заявою, що буде стреміти непохитно до того, щоби шпиталї позіставали гуманїтарними заведенями. Після єго думки цїлий сойм згодить ся з тим, що віденьска школа медична має справедливо велику славу в краю і за границею. Бажанем всїх єсть, щоби так було і на будуче.

Президент мінїстрів Тіша явив ся вчера в лїберальнім клюбі і в своїй промові заявив, що єго кабінет єсть вповні сьвідомий тяжкого положеня, в якім обіймає правлїнє, але мимо того не думає, щоби ситуация була без виходу. Правительство хоче утворити підставу для удержаня гармонїї межи народом а короною. Тіша сконстатував успіх послїдної конференциї лїберальної партиї, котрий проявив ся в тім, що єдність партиї позістала ненарушена. Змаганєм кабінету буде привернути захитаний під многими взглядами порядок, який опирає ся на пошанованю і переведеню законів. З цїлою строгостию треба виступати против всяких надужить в тім напрямі. То була — казав Тіша — моя полїтична засада в минувшости, в тім дусї будемо поступати і в будучности.

Тіша не без причини сказав, що треба поступати з цїлою строгостию против всяких надужить стремлячих до захитаня порядку і непошанованя законів. Він мав очевидно на думцї дебречиньску „революцию.“ Із слїдуючої подїї можна собі уявити, до чого би то було дійшло на Угорщинї, якби „ex lex“ був там ще довше потягнув ся: Маґістрат міста Дебречина заказав був міским урядникам приймати добровільно приношені податки. Мінїстерство справ внутрішних скасувало той заказ, але маґістрат не хотів приняти до відомости рішенє мінїстерства і повідомив ще о тім мінїстерство. Тоді видав мінїстер розпорядженє до старшого жупана, щоби він сейчас застановив урядованє бурмістра і маґістрату, але старший жупан не послухав розпорядженя мі-

## Мисливець на медведї.

(З даньского — Б. Бєрнзона).

Не було певне в цїлій околици такого хлопця, що умів би лїпше брехати як найстарший син сьвященика; також читати научив ся незвичайно скоро, то розуміє ся само собою, а то, що він читав, слухали селяни охочо; але коли лише він замітив, що їм якась річ дуже подобала ся, то він зараз же додав до того і якусь свою видумку, таку, яка по єго думцї, припадала їм до вподоби. Найрадше оповідав він о силачах і о любві з нещастним кінцем.

Вскорі замітив сьвященик, що на боїщи чим раз менше молотять; почав за тим слїдити і дійшов, що то єго Торвальд сидить між молотїльниками і розповідає їм байки. Знов иншим разом привезли незвичайно мало дров з ліса; сьвященик пішов поглянути, що діє ся, а тут знов Торвальд стоїть посеред робітників і оповідає. Так дальше не може бути, подумав отець і віддав хлопця до школи.

Вправдї була то лише сільска школа, але сьвященикови було за дорого держати до самого одного хлопця учителя дома. Однако ледве Торвальд побув між шкільними дїтьми вісїм днїв, а вже одного дня прибіг один єго товариш блїдий як смерть і став розповідати, що він на дорозї стрітив нечистого; — другий ще блїдший присягав ся, що бачив, як якийсь чоловік без голови пішов над берег моря і там щось робив коло човнів, а вкінци — і то було найгірше — малий Кнуд Плядсен і єго мала сестра вернули одного вечера з дороги до дому і з божевільним страхом та плачем розповіли учителеви, що на горі в лїсї чули медведя, ба, мала Маріт бачила навіть, як сьвітили ся єго сїрі очи. Очевидно, що те все дуже розгнївало учителя і він не міг зрозуміти, що з дїтьми стало ся.

— Одно дурнїйше від другого — говорив до дїтий. В кождім корчи бачите мавку, в кождім човнї потопельника, а вкінци і медведя серед зими. Чи ви вже не вірите в Бога? А може вірите в самі нечисті сили і в те, що медвідь серед зими ходить по лїсї? — Але поволи утихомирив ся і спитав цїлком лагідно малу Маріт, чи она дійстно боїть ся іти до дому. Мала розплакала ся і сказала, що нїяк не піде; на те відповів учитель, що Торвальд яко найбільший з тих, що ще в школї лишили ся, відведе їх через ліс.

— Нї, він сам бачив медведя, та то він нам розповів — сказала Маріт з плачем.

Торвальд скорчив ся на своїм місци, особливо коли поглянув на него учитель, що пересував в лївій руцї лїнїю.

— Ти бачив медведя? — спитав спокійно учитель.

— То таки правда, що наш паробок як полював на куропатви, то наткнув ся на горі в нашім лїсї на медвежу ґавру — відповів Торвальд.

— А ти бачив медведя?

— То не був оден, їх було два великі і може зо два малі, бо старі тримають звичайно молодих в двох лїт в своїм леговищи.

— Отже ти їх бачив? — повторив учитель ще лагіднїйше і гладив та гладив лїнїю. Торвальд мовчав хвильку, а відтак сказав:

— Я бачив медведя, що єго тамтого року забив стрілець Лярс.

Тепер наблизив ся учитель до него на один крок і спитав так лагідно, що хлопцеви аж страшно стало:

— Питаю тебе, чи ти бачив медведї на горі в вашім лїсї?

Тепер вже Торвальд не відповідав.

— А може ти сим разом помилив ся? — спитав учитель, вхопив єго за ковнїр і станув з лїнїєю побіч него. Торвальд не відозвав ся ні словом, другі дїти не сьміли навіть поглянути. — То зле, дуже зле, як такий великий хлопець говорить неправду і то ще бідним малим дїтям.

На сей раз була то цїла кара для Торвальда.

Але коли на другий день покликано учителя до сьвященика, а дїти лишили ся в школї самі, перша мала Маріт стала просити Торвальда, щоби оповів дещо про медведї.

— Ти дуже боязлива — відповів він.

нїстра і лишив бурмістра та маґістрат і дальше в уряді.

Від кількох днів настала в Сербії знов кабінетова криза. З Білграду доносять, що на ту кризу зложили ся дві причини: одна, що межи міністрами не може прийти до згоди щодо іменованя і спенсіонованя висших урядників, а друга, імовірнїйша, що радикали хотять мати в міністерстві всїх своїх людий. Кажуть, що міністром фінансів має стати радник державний Пачу, господарку народну має обняти Равозанович а теку міністерства війни полковник Михайло Живкович.

# Новинки.

*Львів дня 4-го падолиста 1903.*

**— Перенесеня.** П. Намістник переніс повітового комісаря Стан. Потоцкого з Залїщик до Сокаля, а концептового практиканта Намістництва Людвика Куриловича з Рогатина до Залїщик.

**— Руский театр** лишає ся в Бережанах ще на три вистави і дасть: В четвер дня 5 с. м. на дохід „Жіночої громади“: „Cavaleria rusticana“, опера в 1 дїї Масканього, закінчить: „Заручини по смерти, шутка в 2 діях. — В суботу 7 с. м. „Хата за селом“, драма в 5 діях зі сьпівами і танцями, після повісти Крашевского. — В недїлю 8 с. м. невідклично послїдне представленє: „Кара совісти“, конкурсова драма в 5 діях Цеглиньского. Опісля переїздже театр до Стрия.

**— Загальні збори „Народної Торговлї“** відбули ся у Львові в понедїлок, дня 2-го с. м. в дирекцийній сали власного будинку при участи 64 членів. Предсїдателем зборів вибрано апеляцийного совітника п. Григория Кузьму, а его заступником о. пралата Мирона Подолиньского. Секретарювали пп. Микола Заячківский і Василь Угрин. Збори відбували ся поважно і тревали від $4^1/_2$ до $8^1/_2$ вечером. Одвітно до установленого порядку дневного, адмінїстрацийний звіт зложив член управляючого совіта, секретар суду п. Іван Чернявский, а білянсовий член совіта проф. Ілия Кокорудз. Іменем контрольної комісиї промовляв директор товариства для сьвященників і урядників, п. Григорий Грозик і вніс для управляючого совіта абсолюторию, котру участники зборів уділили одноголосно. По ухвалоню для членів товариства дивіденди $7\%$, вибрали збори на місце двох уступивших членів совіта, д-ра Щасного Сельского і о. Евгена Гузара при помочи голосованя картками тих самих членів вдруге. До контрольної комісиї війшли на слїдуючий рік адмінїстрацийний: о. Александер Темницкий, радник п. Тит Ревакович і п. Антін Хойнацкий. — Із справозданя товариства подаємо деякі цифри: Уділів мала „Народна Торговля“ на суму 96.113·15 К, фонд резервовий виносить 29.030·67 К, зиску чистого було 13 505·84 К; загальний оборот досяг суми 7,228.079·72 К; кошти адмінїстрациї виносили 123.256·24 К; вкладок щадничих має „Нар. Торговля 723.052·23 К, а проценту за сї вкладки виплатила 33.084·55 К. — Персонал „Нар. Торговлї“ в 15 складах виносить 95 людий.

**— Важне для пань.** Товариство „Труд“ поручає ласкавим взглядам Вип. Пань наших: Сальон мод заосмотрений вже третий раз в тім сезонї в великий вибір прегарних капелюхів. Замовленя з провінциї виконуємо зараз, просимо тілько подати вік і чи лице особи, для котрої замовляє ся, округле чи подовгате. Наш сальон мод здобув собі вже славу перворядного сальону в столици нашого краю. Робітня суконь. До сеї робітнї придбалисьмо велике число добре вишколених фахових сил, так, що опізнюваня в виконаню робіт не повинні бути. Помимо того просимо наших Вип. Пань, щоби з замовленями своїми поспішили, аби-сьмо не знайшли ся в тім прикрім положеню, що всї замовленя суконь перед сьвятами не будемо могли на час виконати, а се було би для нас вельми прикре. При сїй нагодї подаємо до відомости, що маємо в запасї всїлякі підшевки в найлучшій якости, як: моребатисти, брукселїни, сатини, кльоти, всїлякі шовки і півшовки, як також роги, стальки, підпашки, борти, тасьми, аплїкациї, гафти і прочі. Краватки фабричні і вишивані в великім виборі, шельки і инші вироби ґуміелястичні. На провінцию висилає ся за післяплатою. Робітня біля виконує комплетні виправи від найдешевших до найвибагливійших з власного або доставленого материялу. Весїльні виправи просимо замовляти бодай два місяцї наперед. Приймає ся і виконує ся також біле на штуки. — Відділ гафтярский приймає і виконує гафти звичайні, монограми і всїлякі роботи артистичні. — Конфекция дамска. Придбавши добру силу фахову, що довгі лїта занята була в заграничних робітнях конфекциї дамскої, виготовляємо в дїл сей входячі одежи на разі тілько на замовленя з материялу нашого або доставленого нам. — *Дирекция.*

**— Спілка синевідских бойків** станула у Львові до лїцитациї на становища для торговців маронами, які доси все держали майже виключно в своїх руках Італїянцї або тирольскі Нїмцї. Спілка бойків дала за кожде становище по 240 корон і здобула їх всї — з виїмком одного при улици Кароля Людвика напротив ул. Сикстуской.

**— Теодор Момзен,** звістний в Европі нїмецкий історик, помер в понедїлок в Берлинї в 85-ім роцї житя. В науцї вславив ся яко оден з найлїпших знавцїв римскої старини та права римского. Єго епохальний твір „Римска істория“ остане на довгі часи одиноким в своїм родї джерелом для дослїдників клясичної культури. Хоч з молоду визначив ся свободолюбними ідеями і в р. 1848 брав участь навіть в революцийних рухах, пізнїйше пропаґував державно-нїмецку ідею в формі пруского абсолютизму.

**— Самоубийство.** Вчера о годинї 6 вечером відобрав собі житє в однім з львівских купелевих заведень лїкар др. Сим. Ладневский. Причина самоубийства незвістна.

**— Самоубийство з нужди.** З Праги доносять: Вдова по славнім чеськім маляри і рисівнику Марольдї, отруїла ся сими днями. Причиною самоубийства була недостача всяких средств до житя.

**— Зловлений злодїй.** Львівска полїция арештувала передвчера Антона Цецькевича, гляданого ярославскою полїциєю за значну крадїж, якої допустив ся на шкоду одного з тамошних купцїв. Цецькевич, що був субєктом в склепі того купця, украв єму 1200 корон готївкою і кілька золотих річий. Найдено при нїм дорогоцїнности і 342 кор. Решту гроший прогуляв.

**— Пригода в копальни.** Париский інжинер М. Лявіє удав ся перед кількома днями до Вареве в Італїї, щоби там розслїдити одну залишену копальню. Він розслїджував єї вже давнїйше, однако не дізнав ся ще про все, бо в тій копальни не станула людска нога вже від віків. Тим разом пустив ся Лявіє вже без провідника. Він уйшов уже добрий шмат дороги в ямі, коли нараз поховзла ся єму нога і він упав коміть головою на дно якоїсь мокрої кирниці так, що єго лямпа згасла а сїрники стали неужиточні. На щастє не стало ся нїчого єго револьверови і він вистрілив з него два рази, однак без наслїдку — нїхто не прибув єму з помочию. Він постановив перечекати ще три днї, а опісля, коли б не було до того часу нїякого ратунку, застрілити ся останним патроном, що полишив ся ще в револьвері. Два днї минуло. Лявіє попадав уже з розпуки в божевільність, коли нараз почув звук людских голосів. Случайно переходив туди другий париский інжинер, що також мав намір розслїдити ту копальню. Почувши крики о поміч, наблизив ся він до берега кирницї і замітив на єї днї страшно вичерпаного Лявіє. Нещастний стратив память на вид ратунку.

---

— О я вже буду відважнїйша — сказала дївчинка і присунула ся близше до свого брата.

— Знаєте, єго вже мали застрілити — крикнув Торвальд. Сюди прийшов славний стрілець, і як він єго не убє, то певне нїхто! Ледве стрілець Лярс почув о медведях в нашім лїсї, прибіг сюди аж з семого села з своєю стрільбою; она така тяжка як великий млиньский камінь, а довга як від мене до Ганса Вольдена.

— Ой йой! — скрикнули всї дїти нараз.

— Що кажу, така довга? — поправив ся Торвальд. — Она буде певне так довга як звідси аж до онтого стільця.

— Ти єї бачив? — спитав Оле Беен.

— Чи я єї бачив? Я був при тім, як єї чистили, бо мусиш знати, що він до того аби кого не бере. Я очевидно не міг єї піднести — тому чистив лише замок, але то дуже тяжка робота.

— Кажуть, що тота стрільба тепер не так бє як перше — відозвав ся Ганс Вольден.

— А нї, від того часу як Лярс стрілив раз до сплячого медведя. Тепер она два рази спалить, а третий раз хибить.

— Та певне як стріляв до сплячого медведя — сказали хором дївчата, немов би они то дуже добре знали.

— Дурень — докинули з погордою хлопцї.

— Він, кажуть, хоче взяти і Нїльса Беена з собою? — спитав Торвальд.

— Хоче — відповів малий Оле Беен. — Але мати і сестра не позваляють Нїльсови, бо тамтого року умер отець лише через то, що боров ся з медведем на полонинї, а тепер на господарстві нема иншого господаря крім Нїльса.

— Або то так небезпечно? — спитала якась мала дївчинка.

— Чи небезпечно? — відповів Торвальд. — Медвідь має розуму за десять людий, а сили за двайцять.

— Та ми то знаємо — сказали дївчата; они хотїли почути щось нового.

— Але Нїльс такий як отець, він певне піде.

— О, певне, що піде — сказав Оле Беен — нинї рано, як ще всї спали, бачив я на подвірю Нїльса, Лярса і ще якогось третого; всї мали стрільби і пішли в гори. Я заложив ся би, що пішли до пан-отця.

— Коли то було? — спитали всї дїти хором.

— Надїднем; мати ще спала, а я розпалював огонь.

— А мав Лярс довгу стрільбу? — спитав Ганс.

— Та.... я не знаю, але була стілька, як відси до стільця.

— Ов, як ти брешеш — відозвав ся Торвальд.

— Та-ж ти то сам казав! — боронив ся хлопець.

— Ну, я казав, але тоту стрільбу він ще ледви бере з собою на медведя.

— На кождий спосіб була така довга, як звідси — от хочби до стола.

— Гм, а може він таки єї взяв? — замітив Торвальд, а відтак додав: — Знаєте, я маю охоту вийти.

— Іди, іди! — крикнули всї дїти нараз з великим оживленєм — довідаєш ся чогось.

— Але учитель — сказав Торвальд і задержав ся.

— Е, що учитель, ти-ж сьвященика син, він тобі нїчого не скаже — відповів Оле Беен.

І Торвальд пішов. Всї инші дїти уважали за найвідповіднїйше по відходї Торвальда учити ся голосно, але нїхто не міг — заєдно зачинали розмову о медведях. Вгадували те й се, як могли випасти лови; Оле заложив ся з Гансом, що Лярсова стрільба спалить та що медвідь кине ся на него. Малий Кнуд Плядсен доказував, що всїм стрільцям буде лихо, а дївчата ставали по єго сторонї. В тім повернув Торвальд.

— Ходїть! — крикнув задиханий, отвираючи двері.

— А учитель? — спитало кілька голосів.

— Що там учитель! Медвідь, медвідь... і він не міг добути з себе нї слова більше.

— Застрілили? — спитала якась дитина тихонько; другі не сьміли відозвати ся. Торвальд сидів і сопів, вкінци встав, вискочив на лавку, махнув шапкою і крикнув:

— Ходїть, я всьо беру на себе!

— Але куди маємо іти? — спитав Ганс.

— Найбільшого медведя знесли на долину, другі лежать ще на горі. Нїльс Беен дуже покалїчений, бо Лярсова стрільба спалила і

Его занесено до Варезе, де він ще доси лежить недужий.

— **Політичний злочин.** В понеділок застрілено в Льондоні богатого Вірменина, Саґетеля Саґонні, що був членом революцийного комітету. Его приятелі розказують, що він упав жертвою иншого вірменьского союза, котрий іде у своїх народно-революцийних змаганях дальше як союз Саґонніого. Саґонні вертав якраз із засіданя центрального комітету і хотів війти до свого мешканя, коли ненадійно приступив до него якийсь пан, що ждав вже від довшого часу на улици і стрілив кілька разів з револьверу. Саґонні боронив ся зразу парасолем, однак пятий вистріл влучив его смертельно. Підчас коли переношено Саґаннього до мешканя, убийник насунув капелюх на очи і утік, полишаючи на земли револьвер. Саґонні помер в 20 хвиль пізнійше. Стверджено у него рану в плечах, дві рани в грудях і задраснене рамени. Покійний мав при собі револьвер і довгий ніж. Він ходив завсігди узброєний, бо прочув, що его політичним товаришам грозить небезпечність.

— **Пригода в менажериї.** З Льондона доносять: Німецкий моряк Самуіл Ґросман, війшовши до менажериї, хотів погладити льва, що лежав в клітці. В тій цїли всунув руку за решітку клітки, але коли діткнув ся гриви льва, лев скочив і роздер ему руку. Ґросманови удало ся руку вирвати з зубів льва, але в тій хвили з болю зімлів. Перевезено его сейчас до шпиталя, де мусіли ему ціле рамя відоймити. Его житю грозить поважна небезпечність.

— **Померли:** о. Григорий Чвартацкий, сьвященик ювилат львівскої епархії, почетний совітник з крилошаньскими віднаками, парох в Печенії, унївского деканата, дня 1 с. м. в 85-ім році житя а в 62 ім сьвященьства; — Антін Петкевич, польский писатель, звістний під псевдонімом Адам Плуґ, в Варшаві, в 80-ім році житя; — Іполит Венгриновский, управитель домен і лісів в Поляниці, в 40-ім році житя.

## Господарство, промисл і торговля

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Після оголошеня, поміщеного в урядовій часописи віденьскій Wiener Ztg., має бути роздана в дорозї офертовій будова будинків на части шляху Шварцях-Ст. Васіт-Бад Ґаштайн зелїзниці Таверн. Оферти буде ся принимати до 9 падолиста 12 години в полудни в ц. к. Дирекциї будови зелїзниць державних у Відни, II. Ґумпендорферстрассе 10. Услівя і пляни можна переглянути в згаданій Дирекциї і в ц. к. Управі будови зелїзничої.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 3 падолиста: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·— до 8·25; жито 6·20 до 6·50; овес 5·60 до 6·—; ячмінь пашний 4·75 до 5·10; ячмінь броварний 5·25 до 5·75; ріпак 8·75 до 9·10; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·50 до 8·25; вика 5·— до 5·30; бобик 4·60 до 4·75; гречка 5·50 до 6·—; кукурудза нова 4·80 до 5·25; хміль за 56 кільо 180·— до 195·—; конюшина червона 48·— до 53·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотка 20·— до 23·—.

## ТЕЛЕҐРАМИ.

**Відень** 4 падолиста. Долїшно-австрийский сойм ухвалив підвисшити посольскі диети з 16 на 20 К.

**Будапешт** 4 падолиста. Сенат тутешного університету постановив поступати як найострійше з тими студентами, котрі викликують демонстрациї та ухвали, що коли би якого студента поліция потягнула до одвічальности за демонстрациї, сенат засудить его ще й на утрату одного курсу або на релеґоване з університету на кілька літ.

**Париж** 4 падолиста. Палата послів ухвалила 495 голосами против 16 проект закона в справі знесеня бюр посередництва праці.

**Софія** 4 падолиста. Вибори до собранія випали як слідує: вибрано 144 стамбуловців і прихильників правительства, 28 народовців, 9 цанковістів, 7 демократів і 1 дикого.

**Париж** 4 падолиста. Вчера о 9 год видалено капуцинів з монастиря при ул. Санте. Поліция виважила браму монастирску, котра була замкнена, і примусово видалила з монастиря 200 монахів.

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

### Зі Львова

| посп. | особ. | Зі Львова — День |
| --- | --- | --- |
| | 6·22 | До Станиславова, Підвисокого, Потутор |
| | 6·45 | „ Лавочного, Мункача, Борислава |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина |
| | 6·43 | „ Підволочиск з Підзамча |
| 8·25 | | „ Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·35 | „ „ Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·05 | „ Лавочного. Калуша, Борислава |
| | 9·15 | „ Янова |
| | 9·25 | „ Самбора, Хирова |
| | 9·40 | „ Белзця, Сокаля, Любачева |
| | 10·35 | „ Черновець, Делятина, Потутор |
| | 10·40 | „ Тернополя, Потутор |
| | 1·14 | „ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| 1·50 | | „ Підволочиск з гол. двірця |
| 2·04 | | „ „ з Підзамча, Гусятина |
| | 2·10 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| 2·40 | | „ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша |
| 2·50 | | „ Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | „ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 3·15 | „ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 3·25 | „ Ряшева, Любачева |
| | 3·30 | „ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ |
| | 3·40 | „ Самбора, Хирова |

| посп. | особ. | Зі Львова — Ніч |
| --- | --- | --- |
| 12·45 | 4·10 | До Кракова, Відня, Берлина |
| 2·51 | | „ Іцкан, Букарешту, Чорткова |
| | 5·50 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ |
| | 6·05 | „ Станиславова, Жидачева |
| | 6·15 | „ Кракова, Відня, Берна, Хирова |
| | 6·30 | „ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в будні дни |
| | 6 40 | „ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша |
| | 7·05 | „ Сокаля, Рави рускої |
| | 8·14 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| | 9·20 | „ Підволочиск з Підзамча, Бродів |
| | 9·55 | „ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| | 10 42 | „ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина |
| | 10 55 | „ Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·— | „ Підволочиск, Бродів з гол. двірця |
| | 11·24 | „ „ з Підз., Грималова, Заліщик |
| | 11·05 | „ Стрия |
| | 11·11 | „ Жовкви (лиш що неділї) |

### До Львова

| посп. | особ. | До Львова — День |
| --- | --- | --- |
| | 6·10 | З Кракова |
| | 6·20 | „ Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·50 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ |
| | 7·35 | „ Самбора, Хирова |
| | 7·40 | „ Янова на гол. дворець |
| | 7·45 | „ Лавочного, Борислава, Калуша |
| | 7·35 | „ Підволочиск на Підзамче |
| | 7·55 | „ „ „ гол. дворець |
| 8·10 | | „ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 8·55 | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 9·55 | „ Стрия |
| | 10·55 | „ Ярослава, Любачева |
| | 11·15 | „ Станиславова, Потутор |
| | 1·25 | „ Янова на гол. дворець |
| 1·30 | | „ Кракова, Відня |
| 1·40 | | „ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик |
| 2·15 | | „ Підволочиск на Підзамче, Гусятина |
| | 4·35 | „ Стрия, Самбора, Борислава |
| 2·30 | | „ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина |
| | 5·06 | „ „ „ Підзамче |
| | 5·30 | „ „ „ гол. дворець |
| | 5·55 | „ Сокаля, Белзця, Любачева |
| | 5·50 | „ Кракова |
| | 5·40 | „ Черновець, Жидачева |
| | 3·14 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята |

| посп. | особ. | До Львова — Ніч |
| --- | --- | --- |
| | 8·04 | З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| | 10·— | „ Самбора, Сянока |
| 2·20 | | „ Черновець, Заліщик, Делятина |
| 2·31 | | „ Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·09 | „ Тернополя, Грималова на Підзамче |
| | 3·30 | „ Тернополя, Грималова на гол. дворець |
| | 6·20 | „ Іцкан, Підвисокого, Ковови |
| | 10·07 | „ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| | 9·12 | „ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята |
| | 8·25 | „ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева, Сянока |
| | 9·25 | „ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ |
| | 9·50 | „ Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 9·20 | „ Іцкан, Чорткова, Гусятина |
| | 10·02 | „ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз. |
| | 10·40 | „ Лавочного, Калуша, Борислава |
| | 11·50 | „ Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята |

**ЗАМІТКА.** Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иншi, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

медведі просто на них кинули ся. Хлопець, що з ними був, уратував ся лиш так, що упав лицем до землі і удав мертвого та медвідь не рушив его; скоро Лярс і Нільс убили свого медведя, застрілили і того другого. Гурра!

— Гурра! — крикнули всї, дївчата і хлопці і в одній хвили зірвавши ся з лавок, побігли всї через поля і ліси до Беенової загороди, немов би нїякого учителя і на сьвіті не було.

Дївчата почали вскорі жалувати ся, що не можуть так скоро бігти, але хлопці взяли їх між себе і пігнали дальше.

— А не кивайте їх — остерігав Торвальд — бо медвідь часом оживає.

— То правда? — питала Маріт.

— Правда, він показує ся тоді в иншій подобі, тож стережіть ся!

І бігли дальше.

— На більшого медведя стріляв Лярс аж десять разів, заки его повалив — оповідав Торвальд знов — подумайте десять разів. А Нільс скалїчив его вісімнайцять разів ножем.

— Ах, який же то мусить бути медвідь!

І дїти бігли, аж піт з них лив ся. Вкінци добігли на місце. Оле Беен отворив двері і вбіг перший до хати.

— Стережи ся! — кричав за ним Ганс.

Маріт і одна мала дївчина, котрих Торвальд і Ганс вели між собою, війшли перші за Олем, за ними Торвальд, але він не входив до середини, лише задержав ся при дверех, щоби всьо добре бачити.

— Диви, кров! — сказав до Ганса.

Другі не знали, чи мають іти до хати, чи стояти на дворі.

— Бачиш его? — спитала якась дївчина хлопця, що стояв коло неї в дверех.

— Бачу, такий як великий кінь капітана — відповів і оповідав дальше. Медвідь, як він казав, звязаний зелїзними ланьцухами, але передними лапами розірвав їх; він добре видить, що в нїм є ще житє, а кров струями ллє ся з него.

То всьо очевидно була неправда, але дїти забули на то, коли побачили медведя, стрільбу і Нільса, що сидів в хатї з завязаними ранами, які ему завдав медвідь і коли довідали ся від старого стрільця Лярса, як то було. Они слухали і дивили ся з такою цікавостию, що цїлком не помітили, як хтось надійшов за ними і відозвав ся:

— Я вас научу, як ви маєте опускати школу без позволеня!

Всї дїти наполохані і в мгні ока вибігли з хати та пігнали до школи. Коли-ж вкінци старий учитель поволи повернув за ними до школи, чув вже з далека, як дїти голосно вивчували ся на память лекциї.

Той день, коли появив ся в селї славний мисливець Лярс, остав в памяти дїтий на все днем радости, а хоч скінчив ся плачем, то однако був він одним з найплідніїйших днів в житю дїтий.

**За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).